

NĂZDRĂVĂNIILE LUI PĂCALĂ

ANDREAS PRINT

Povestiri populare prelucrate de

IOSIF NĂDEJDE

*(1879-1930, născut în localitatea Pătulele, jud. Mehedinți,
publicist, om politic, traducător)*

Năzdrăvaniile
lui
PĂCALĂ

Ilustrații și copertă: *Constantin Armeanu*
Ediția a treia revăzută și adăugită

ANDREAS PRINT

CUPRINS

- I. Păcală și vaca / 7*
II. Păcală vinde vaca unui copac / 10
III. Cum a omorât Păcală un popă / 15
IV. Ce-a mai pățit popa după moarte / 19
V. Păcală ia la goană niște hoji și se alege cu un sac de tămâie / 21
VI. Păcală aduce jertfă lui Dumnezeu, iar acesta îi dăruiește un cimpoi / 26
VII. Păcală înveselește niște capre și face ce vede că face și vecinul / 29
VIII. Păcală intră argat la un popă cu barba roșie / 32
IX. Popa-l lasă pe Păcală nemâncat, dar acesta tot mănâncă / 35
X. Păcală cară bălegarul / 37
XI. Păcală, sătul și cașcavalul, ne-nceput / 39
XII. Păcală cântă oilor din cimpoi / 42
XIII. Cântecul lui Păcală o face pe preoteasă să cadă din pod / 46
XIV. Păcală gătește mâncare cu mărar și pătrunjel / 48
XV. Podul lui Păcală / 50
XVI. Păcală și cucul / 53
XVII. Sus, părinte, că se udă cărțicelele! / 55
XVIII. Cum îl îneacă popa pe fiu-său / 59
XIX. Păcală îi taie nasul popii / 61
XX. Păcală se întâlnește cu Tândală / 64
XXI. Păcală schimbă o mireasă tânără într-un țap bătrân / 67
XXII. Păcală îl scapă pe Tândală de la spânzurătoare / 72
XXIII. Păcală însurat / 75
XXIV. Pielea năzdrăvană / 79
XXV. Păcală îi face pe consăteni să-și omoare vitele / 83
XXVI. Păcală se îmbogățește de pe urma morții nevestei / 85
XXVII. Păcală nu vrea să fie primar în sat / 87
XXVIII. Răzbunarea lui Păcală / 90
XXIX. Păcală se face mort / 92

I. Păcală și vaca

A fost odată un om care avea trei băieți. Băiatul cel mic se numea Păcală și era un poznaș și jumătate. Cum făcea el, cum dregea, că parcă tot de-a-ndoaselea lucra. Dar vezi că de multe

ori le potrivea cum nu se poate mai bine. Vorba 'ceea: nu prea le socotea, dar le nimerea. Acu', de unde până unde, îi mersese numele că e prost, și până și frații lui îl socoteau cam tare de cap și-ntr-o ureche. Într-o zi, se

îmbolnăvește bătrânul și moare, lăsând fiilor săi, drept moștenire, o vacă. Atâta agoniseală putu și el să le lase copiilor. Dar vaca una, ei trei. Cum s-o împartă? Chibzuiră ei, socotiră, își bătură capul multă vreme, dar nu se luminau deloc. În cele din urmă, după trudă îndelungată, le dete în gând să facă fiecare câte un *ocol**, iar când s-o întoarce vaca de la pășune, în al cui ocol o intra întâi, a aceluia să fie.

Zis și făcut.

A doua zi, cei doi frați mai mari se sculară dis-de-dimineață și se puseră pe treabă. Aduseră pari din pădure, cărară bolovani de piatră și făcură două ocoale, știi coala în lege, unul mai frumos decât altul. Fiecare zicea în sinea lui că la el va trage vaca întâi și a lui va fi. În vreme ce frații lui asudau muncind, Păcală nici habar de grijă n-avea și dormea dus. Abia pe la chindie, se gândi să-și facă și el ocolul. Dar cum nu-i prea era a treabă, nu se osteni mult, ci, tăind câteva crengi dintr-un copac verde și stufos, făcu din ele o împrejmuire așa, ca să se cheme că a făcut și el un ocol.

Seara, iată că se întoarce vaca de la pășune. Frații așteptau fiecare în fața ocolului său. Cei doi mai mari râdeau de prostia lui Păcală, care nu-și dăduse oste-neala să facă un ocol mai de Doamne-ajută, și erau încredințați că vaca, la unul din ei o să se oprească. Dar vezi că dobitocul, cum veni și dete cu ochii de ramurile și frunzele verzi ale ocolului lui Păcală, trecu pe lângă

---

* *Ocol* - îngrăditură pentru vite

celelalte două fără să se oprească și se duse drept la ocolul fratelui mai mic, unde începu să mănânce frunze tinere.

Frații cei mari, să crape de necaz și mai multe nu. Dar n-avură încotro, și trebuiră să-i lase vaca lui Păcală, căci așa le fusese învoiala. Și așa, vaca rămase în stăpânirea fratelui mai mic.

